

VZKŘÍŠENÍ

ZPRAVY STRAŠNICKÉ FARNOSTI

č. 66 – ADVENT 2005

Milí farníci,

poprvé Vás oslovuji prostřednictvím našeho farního zpravodaje. Od chvíle, kdy jsem se stal obyvatelem fary, začal jsem krok za krokem poznávat svou novou rodinu. Po pravdě řečeno jsem zjistil, že to není jednoduchý úkol. Vždyť jsem přišel na místo, kde moji předchůdci zanechali krásné dílo; kde probíhá mnoho aktivit; kde je tolik lidí, kteří se o něco zajímají a připravují nejrůznější programy. Bude mi asi dlouhou dobu trvat, než se se vším pořádně seznámím a než si začnu pamatovat jména alespoň angažovaných bratří a sester. Nezbyvá mi, než poprosit o trpělivost.

Vícekrát jsem dostal od některých z Vás otázku: Jak se mezi námi cítíte?

Odpovím po pravdě, když řeknu, že jsem nesmírně rád, že jsem byl poslán do farnosti, kde se lidé pořádně modlí, kde je před zpovědnicí neustále plno a kde je zájem o setkání s knězem. Vždyť o to jde – jít společně za Kristem a kněz má na prvním místě vykonávat duchovní poslání.

Před námi přede všemi stojí namáhavý, ale radostný úkol: společně prohlubovat svou víru a předávat ji dalším. Věřím, že na této cestě dokážeme být dobrými následovníky našich předchůdců a že budeme schopni naslouchat Duchu, který nás jistě povede dál a ukáže nám nové cesty. Jím především bychom se měli nechat inspirovat.

Prosím Vás tedy všechny o spolupráci, angažovanost a bratrského ducha. Těším se, že Vás a Vaše rodiny postupně poznám a že společně prožijeme velikost Boží.

A co popřát do adventu? Odvahu setkávat se pravidelně u našich adventních věnců.

P. Jan Balík

ADVENT

Gertruda von Le Fort

A tvůj hlas mluví:

Zpívejte to při očekávání rána, zpívejte to tiše, tiše
do tmavého ucha světa!

Zpívejte to na kolenou, zpívejte to pod závojem,
zpívejte to, jako zpívají ženy v požehnaném stavu:
Stal se slabým, kdo je Silný, Nekonečný se stal malým,
spanilým se stal Mocný, pokorným se stal Vznešený.
Má dost místa v komůrce Panny: na jejím klíně bude
jeho trůn – ukolébavka mu postačí k chvále!

Hle, dny nechtějí vstávat ze zbožnosti, a noci země
ztemněly hlubokou úctou:

Chci rozžehnout světla, duše, chci rozžehnout radost
ve všech končinách tvého lidstva:

Buď požehnaná, která neseš Pána!

● ZPRÁVY

♣ **Mikulášská nadílka** pro děti bude 5. prosince v 17 hod., čtete na stránce pro děti.

♣ 8. prosince v 18 hod. **poutní mše svatá** naší farnosti.

Jen pro zajímavost – na tento den také připadá 40. výročí ukončení II. vatikánského koncilu.

♣ **Pro mládež** se chystá **duchovní obnova**. Bude se konat od 9. do 11. prosince v Příchovicích. S mladými pojedou P. Jan Balík. Téma je lákavé: „Jak rozumět svým myšlenkám.“

♣ **Adventní svátost smíření** se koná v sobotu 17. 12. od 14.00 do mše svaté. Přítomni budou tři kněží. Zpovídat bude P. Jan Kutáč, P. Peter Kováč. Třetího zpovědníka zatím neznáme.

♣ **Pokud máte doma nemocné**, kteří by přivítali návštěvu kněze a chtěli by se s ním pomodlit, stačí se domluvit s kněžími, rádi přijdou.

♣ **Ekumenická bohoslužba 1. ledna 2006 večer**

V neděli 1. ledna 2006 nebude u nás večerní mše svatá a kdo nestihne jít dopoledne, měl by se zúčastnit večerní mše svaté jinde. Důvodem je skutečnost, že tento večer bude od 18.00 hod. v našem kostele ekumenická bohoslužba se zpěvy z Taizé, kterou bude vysílat v přímém přenosu Česká televize. Všichni jste zváni.

V televizi poběží i krátký film o naší farnosti.

♣ Otec Marian má 65. narozeniny

Milý otče Mariane, i když cesty Boží Vás odvedly ze Strašnic do Emauz, víme, že srdcem jste stále s námi, stejně jako my s Vámi. Vždyť po těch dlouhých, společně prožitých letech ani jinak nelze. 30. listopadu oslavíte své 65. narozeniny a my, s milými vzpomínkami a vděčností v srdci přicházíme blahopřát. Ať Vám Bůh stále žehná, dává Vám sílu i nadále kráčet po Jeho cestách podle Jeho vůle a vrchovatě odmění dobro, které po celý život všem rozdáváte. Za Vaši lásku chceme odplácet též láskou, neboť, jak praví sv. Terezie z Lisieux, „jen láska má cenu“. Modlíme se za Vás.

Vaši vděční Strašničáci

♣ **Inzerát:** Dám za odvoz pěkný rozkládací gauč – 1 a půl lůžka – tmavý dub. Tel. 274 819 936, mob. 775 150 240

● ROZHOVOR S OTCEM JANEM BALÍKEM

Děkujeme otci Balíkovi za mimořádnou vstřícnost a pohotovost, díky nimž si můžete přečíst následující řádky.

Kdy a kde jste se narodil? Rodiče, mládí, vojna, povolání, Vaše cesta ke kněžství?
Narodil jsem se v srpnu 1965 v Benešově u Prahy. Tatínek byl trvalým jáhnem. Jak on, tak i moje maminka již zemřeli. Velice na ně vzpomínám, protože se jim podařilo předat mi víru a to hlavně svým příkladem, když jsem viděl tatínka, jak klečívá a modlí se, maminku, jak ráno rozjímá, tak i svou ochotou se mnou diskutovat. Po maturitě jsem dva roky pobyl na vojně. Pak jsem studoval teologii v Litoměřicích. Po kněžském svěcení v roce 1991 jsem dostal zodpovědnost za vznikající diecézní centrum pro mládež a centrum života mládeže – Nazaret v Praze Kunraticích.

Jsem přesvědčen, že jsem dostal povolání ke kněžství jako dar Ducha svatého po biřmování. Bylo mi 13 let a volání bylo náhlé, silné a nikdy mě neopustilo. Knězem jsem opravdu rád. Je zajímavé, že moje kněžské povolání bylo spojeno s myšlenkou služby mladým lidem. Beru to jako Boží dar, že jsem mohl svou energii věnovat především evangelizaci a formaci mladých lidí. Vždy bylo pro mne důležité, abych svoji víru prožíval s druhými v malém společenství. Nejprve to bylo mezi mladými, později s kněžími.

Kdo Vám nejvíce pomohl na této cestě?

Rodiče, kteří mne vždy podporovali, snažili se, abych měl dobré přátele a pak také tím, že mi ukazovali, že knězem se člověk musí stát na 100%. Pamatuji si, že když jsem poprvé mamince řekl, že bych se stal knězem, nic mi nezakazovala, ale

ani nejásala, že jsem vyplnil její sny. Tehdy mi vážně řekla: „Bylo by to krásné, ale to bys musel být knězem pořádným.“

Pak jsem se jako gymnazista setkal s hnutím fokoláre a s několika výraznými kněžskými osobnostmi, kteří byli mou pomocí na cestě ke kněžství. Rád jsem jezdil na faru do Příchovic. Tři kněze jsem pravidelně navštěvoval a měl jsem v nich takové duchovní vůdce.

Tedy Vy a fokoláre...

Hnutí jsem poznal prostřednictvím svých rodičů. Stalo se pro mne za komunistů místem živého a dynamického křesťanství. Prožíval jsem důležitost společenství mezi lidmi v církvi. Proto jsem se rozhodl v tomto hnutí žít i dál jako kněz. Konkrétně to znamená, že se se skupinou různě starých kněží pravidelně setkáváme, modlíme se, společně si pomáháme a snažíme se navzájem podporovat v angažovanosti pro Boží království.

Kdo je Vaším životním vzorem?

Kromě tatínka, maminky, o kterých jsem již hovořil, to jsou různí kněží, které jsem měl možnost poznat a kteří mi svým životem ukázali vzor kněžského života. Za všechny bych rád jmenoval Mons. Karla Pilíka, P. Bohumila Koláře a pana biskupa Jaroslava Škarvadu. A z těch, kteří jsou již v nebi? Na prvním místě to je papež Jan Pavel II. – papež mladých. Jako kněz se také mnohdy setkávám s tím, že lidé jsou ochotní pro Pána Boha velkých obětí, a to je chvíle, kdy se mi stávají vzory třeba i ti kající, kteří přichází ke svátosti smíření nebo nemocní, které navštěvuji.

Kde jste jako kněz působil?

Od prvních chvil jsem byl nejen ve farnosti, nejdříve kaplanem v Praze – Lhotce a později farářem v Kunraticích, ale také jsem dostal na starost založit diecézní centrum pro mládež a dům pro mladé. To bylo velké Boží dobrodružství a pro mne osobně i setkání s velkou pomocí Panny Marie. Od roku 1991 jsem tedy byl stále ve službě mladým. K tomu v roce 1993 přibyl úkol tiskového mluvčího Sekce pro mládež ČBK. V roce 2001 jsem pak převzal vedení celé této Sekce České biskupské konference a postupně jsem centrum pro mládež a dům Nazaret předal svému nástupci.

V čem spočívalo Vaše působení na České biskupské konferenci v Sekci pro mládež?

Sekci pro mládež České biskupské konference tvoří lidé, kteří jsou v jednotlivých diecézích pověřeni prací s mládeží. Shromáždí tedy lidi z Diecézních center mládeže a Diecézních center života mládeže. Jedná se o poradní a výkonný orgán České biskupské konference. Je moc dobře, že ji tvoří nejen kněží a zkušení laici,

ale i mladí lidé. Z praktického hlediska je velkým přínosem to, že lidé pracující na různých místech, se společně mohou radit a navzájem se inspirovat. To, že v Sekci vládne přátelství, je důležitým darem, který usnadňuje službu.

Sekce pro mládež ČBK má svůj sekretariát, který tvoří 5 lidí. Jeho základním úkolem je být ve službě sjednocení a spolupráce a starost o velké projekty: velká setkání mládeže jako např. XX. světový dne mládeže v Kolíně nad Rýnem, studijně-formační kurzy, dobrovolnická služba (volontariát), časopis pro děvčata IN!, www.signaly.cz.

Mohl byste nám přiblížit časopis IN! ?

Je to jedno z velkých dobrodružství, do kterého mne přivedla jistě Vůle Boží. Na Sekci pro mládež se delší dobu obraceli rodiče a mladí s tím, že by měl vzniknout časopis pro -nácitiletá děvčata. Nejprve jsem tomu nevěnoval moc pozornost, ale když se žádosti opakovaly, cítil jsem za tuto myšlenku zodpovědnost. Navštívil jsem okolní země a zkoumal jejich zkušenosti. Sekce pro mládež se pak jednomyslně za projekt postavila a začala doba tří let, kdy se časopis připravoval. V současnosti již vychází každý měsíc. Bůh poslal do cesty ty pravé lidi a náš realizační tým je především společenstvím lidí, kteří se modlí a pak společně pracují. Redakce sídlí v Olomouci, vydavatelství v Jablonci, tiskárna a grafik jsou v Pardubicích. Protože se jedná o velice nový a křehký projekt, zůstávám i nadále v realizačním týmu. Také vedu nadační fond, který shromažďuje finanční prostředky na časopis. Cena je totiž stanovena tak, aby byl časopis dostupný. Ale skutečné náklady jsou dvakrát až třikrát vyšší. V současnosti máme přes 4 000 předplatitelů a jejich počet stále roste. Věříme, že se nám podaří od ledna překročit 5 000 odběratelů. Reakce děvčat jsou zatím velice pozitivní. Udivilo mě, kolik jich píše do redakce. Mojí starostí je především základní management projektu, výchova nových redaktorek a starost o marketing a styk s veřejností. Budu rád za případné nápady a návrhy na zlepšení.

V čem vidíte největší nebezpečí pro dnešní mladé lidi?

Ve vnitřní lenosti, v unavenosti ze života a v nerozvážené emocionalitě.

Čeho si vážíte u mladých lidí?

Ochoty nasadit se pro velké cíle. Mnohdy, zvláště při zpovídání, mně mladí lidé až zahanbí, když vidím jejich odvahu k radikalitě. Mám velkou radost i z toho, že mladí lidé se postupně hlásí i do dobrovolnické služby a mají odvahu jít na rok sloužit do některé vybrané farnosti.

Jednou v neděli po mši u nás v kostele jsem zaslechl pochvalu: Tak máme u nás „zpěváčka“ - skutečně je nepřehlédnutelné, že zpíváte množství písní a pěkně. Jaké máte hudební vzdělání, chodil jste „na kytaru“?

Tatínek byl varhaník, a tak jsem se i já učil na klavír (to jsem již zapomněl), na kytaru a také jsem nějakou dobu chodil do hudebky na zpěv. Rád zpívám, protože je to na oslavu Boží.

Máte nějakou oblíbenou činnost, u které si odpočínáte a načerpáte sílu?

Trochu sportuji, ale hlavně mám rád hory. Když si potřebuji odpočinout, tak vyrazím do přírody. Dovolenou většinou trávím na horách spolu s kněžími z mého společenství.

Kde Vás nejvíc „tlačí boty“?

Toho by bylo! V osobním životě je cíl vysoký. Svatost je mou touhou, ale mnohdy pocítuji, jak jsem nedostatečný a snad i zbabělý. Ale abych řekl i něco zcela konkrétního. Bolí mě, že je tolik příležitostí, jak hlásat Krista a jak se zároveň potýkám s nejrůznějšími limity.

Bůh je jistě mystériem a zřejmě existuje mnoho způsobů, jak žít křesťanskou vírou. Jakému způsobu dáváte Vy osobně přednost? Co osobně považujete za nejdůležitější v životě křesťana?

Objevit tajemství kříže, poctivost a snaha o soulad slov a života.

Na co se nejvíc těšíte?

Na chvíle, když se setkám s lidmi, kteří jsou velkorysí ve víře. Když se setkám s nějakou rodinou, která se nebojí mít více dětí, i když jsou pak chudší. Nebo na snoubence, pro které je samozřejmé, že se snaží žít v čistém vztahu. Když se jednoduše setkám s tím, že Bůh působí v tomto světě, který se nám někdy zdá tak pohanský a špatný.

Za poskytnuté odpovědi děkuje redakce

Otec Balík je také autorem několika knih, které jsou určeny nejen mladým lidem. Zájemci si je mohou vypůjčit v naší farní knihovně.

Cesta k domovu

Neboj se, jen věř

Pohleděl na něj s láskou

Objevit tajemství růžence

Na cestě s mladými

Redakčně připravil:

Pojď a následuj mě I. a II. díl

Naděje má jméno Ježíš

● POCTA PANNĚ MARIÍ

Moje představa byla, že toto číslo bude „mariánské“. Tedy přesněji řečeno, aspoň trochu mariánské. Vždyť Advent, jak vždy zdůrazňoval Jan, je nejmariánštější období.

A také mám vůči naší nebeské Matce velký dluh.

S někým navážeme přátelský vztah rychle a snadno, k někomu se přibližujeme pomalu a opatrně. A někdy kvůli jednomu člověku začneme mít rádi i jeho přátele.

Pan biskup Herbst v jednom kázání řekl, že ať byl nebo je náš vztah k Ježíšově Matce jakkoliv vlažný, pokud milujeme Ježíše, dovede nás On k tomu, že budeme stejně milovat i jeho Matku.

Dante píše: Tak velká jsi a tolik zmůžeš Paní,
                         že bez tebe chytit vyprosít se z nouze,
                         toť letět chytit a křídel nemít ani.

                         Tvá dobrotivost nepomáhá pouze
                         těm, kteří prosí, ale mnohokrát
                         štědrostí předejde vši lidské touze.

Jak často slýchám – Maria pomohla, přimluvila se, vyprosila mi. I první slova Jana Pavla II. po jeho zvolení papežem, která řekl svému příteli kardinálu Wyszynskemu byla: „to Maria...“

Jak často slýchám – nemáme většího přimluvce nad Marií. Každý Jí máme zač děkovat, každý se k ní utíkáme v době nouze i v době radosti.

Proto Jí chci vzdát hold a díky. V modlitbě, v srdci i verši slavného básníka.

Marie Mocová

Ó PANNĚ KRÁSNÁ, SLUNCEM ODĚNÁ

Francesco Petrarca

Ó Panno krásná, sluncem oděná,
s korunou hvězd, tak Slunci nejvyššímu
přemilá, že své světlo v tebe vлил!
Láska mi dá hrst velebících rýmů,
víc pro mne však tvá pomoc znamená,
a toho, jež se z tebe narodil.
Před Tebou klekám, před dárkyní sil
každému, kdo tě vzývá.
Ó Panno, milostivá

všem bědujícím, k prosbě mé se schyl,
jak činíš tam, kde nouze přílišná je.
Stůj při mně v boji mém,
ač hlína jsem a ty královna ráje.

Ó Panno čistá, neporušená,
dcero i matko přesvatého Syna,
svítílno světa rajscky spanilá,
tebou k nám dítko tvé a Hospodina,
ty okno nebes, bráno vznešená,
pro spásu naši láska posílá,
a mezi všemi tebe zvolila
kolébkou Krista Pána,
ó Panno požehnaná,
jež Evin pláč jsi v radost změnila.
Učiň mě, chceš-li, hodným smilování,
navěky blažená
a věnčená k slavnému kralování.

• ❧ ❧ • ❧ ❧ •

● PŘEDVÁNOČNÍ KULTURNÍ OKÉNKO

POZVÁNKA:

PREZENTACE KNIHY JANA PAVLA II. "TEOLOGIE TĚLA"

Řadu let Sekce pro mládež ČBK ve spolupráci s nakladatelstvím Paulínky připravovala k vydání knihu Jana Pavla II. „Teologie těla“. Dokončena byla až nyní, a stává se tak možná poslední, dosud nezveřejněnou knihou z odkazu velkého papeže Jana Pavla II. Přitom se jedná o rané dílo papeže - jde o texty středědních katechezí, kterými se Jan Pavel II. obracel k věřícím v prvních pěti letech svého pontifikátu.

Co v knize Teologie těla najdeme? Publikace se zaměřuje na tematiku mezilidské komunikace, vztahů, manželství a sexuality, kterou papež vysvětluje novým a velice inspirativním způsobem.

Jedná se tedy o publikaci jedinečnou, o které se papežův životopisec G. Weigel vyjádřil, že jde o „teologickou časovanou bombu pro třetí tisíciletí“ a o „nový koperníkovský obrat v teologii“.

Sekce pro mládež ČBK a vydavatelství Paulínky představí knihu veřejnosti v úterý 6. prosince v prostorách Senátu Parlamentu České republiky. Pozváni jsou i nejvyšší politikové, např. první místopředseda senátu Petr Pithart, biskupové a nejrůznější hosté. Nebude chybět ani apoštolský nuncius Diego Causero.

Prezentace knihy, kterou moderuje P. Jan Balík, se uskuteční v úterý 6. prosince 2005 od 15 hod. v Rytířském sále Valdštejnského paláce, Valdštejnské nám. 4, Praha 1 - Malá Strana. Zájemci o tuto ojedinělou událost musí mít s sebou občanský průkaz, a je vhodné, aby přišli s předstihem.

-av-

ZPRÁVY Z DIVADLA MIRIAM

Divadlo Miriam připravilo pro letošní podzim novou pohádku pro nejmenší děti „**O pyšné noční košilce**“, která si nechtěla hrát s chudou košilkou Bělinkou. Na motivy bratří Čapků pohádku napsali Tomáš a Eva Vondrovicovi, dlouholetí spolupracovníci Divadla Miriam. Jedná se tedy o pohádku zcela původní, napsanou přímo pro naše divadlo. Půvabný příběh plný písniček zahrají dětem Jana Holcová, Tereza Černá, Elena Strupková a Petr Traxler. Premiéra bude 20. listopadu, první repríza 3. prosince (vždy v 15 hod.).

Děti i dospělí zveme také na tradiční **předvánoční koncert skupiny Traxleři** v neděli 18. prosince (v 15 hod.). Přijďte si společně zazpívat české i evropské vánoční koledy. V programu vystoupí Jiří Traxler - kytara, zpěv, Věra Traxlerová - housle, zpěv a Petr Traxler - 12ti strunná kytara, zpěv.

Ve středu 7. prosince (v 19.30 hod.) se bude hrát repríza oblíbené hry E.- E. Schmitta „**Oskar a Růžová paní**“.

Asi největší předvánoční událostí se však stane **benefice Petra Traxlera**. Kytarista Petr Traxler totiž letos završuje již 40 let své koncertní činnosti. Je také autorem hudby již k deseti představením Divadla Miriam. A proto své kulaté výročí oslaví právě u nás. Slavnostní večer přinese ukázky z inscenací Divadla Miriam, v nichž Petr Traxler účinkoval, současně bude i vzpomínkou na jeho působení v kapele Skiffle Kontra (později Traxleři). Přijďte si s námi trochu zavzpomínat ve čtvrtek 1. prosince (v 19.30 hod.). Budeme totiž oslavovat ještě jedno výročí - Divadlo Miriam při našem kostele působí právě pět let (otevřeno bylo na podzim roku 2000).

-av-

NĚKOLIK TYPŮ NA VYBRANÉ KULTURNÍ AKCE V PRAZE A BLÍZKÉM OKOLÍ, o kterých možná nevíte a které stojí za návštěvu.

koncerty:

8.-11.12. Pražské Vánoce 2005 – 6. ročník mezinárodního festivalu vánočních písní a koled (viz <http://www.choirs.cz/index.php?action=festivals&id=29>)
adventní koncert v kostele sv. Mikuláše, Staroměstské nám. (9.12. ve 14 h)
vystoupení na Staroměstském náměstí (9.12. v 15 h)

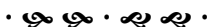
veřejná soutěž sborů probíhá v KD Ládví (10.12. 10-15 h)
slavnostní koncert KD Ládví (11.12. od 16 h)

12. 12. vánoční koncert komorního smíšeného sboru **OctOpus** – kostel Panny Marie Andělské (Loretánské nám.) od 19 hodin

12. 12. vánoční koncert komorního smíšeného sboru **Sanguis Novus** – kostel v klášteře Emauzy od 18 hodin

25.12. koncertní provedení české **vánoční mše J. J. Ryby „Hej, mistře!“** (ZUŠ Nad Popelkou a pražské sbory) – kostel Pražské Jezulátko od 15 hodin

Muzeum lidových staveb Kouřim – 3., 4., 17. a 18. 12. adventní a vánoční program (lidová tvorba, zvyky, koledy) 10-16 h
skanzen Přerov nad Labem – 1.-30.12. lidové Vánoce v Polabí

● PRO DĚTI

Ahoj děti,

našeho nového pana faráře Jana Balíka a pana kaplana Petera Kováče jsme si už určitě všichni oblíbili, ale ještě je moc neznáme. A právě proto, že je ještě tak moc neznáme, napadlo mě, že v tomto adventním čísle našeho zpravodaje by mohli odpovědět na zvědavé otázky dětí z náboženství, a tak nám o sobě něco zajímavého prozradit.

„Ptejte se jich na co chcete, oni na co chtějí odpoví“, je heslo ankety. Každé z dětí dostalo papír, na který mělo napsat pár otázek a vhodit do připravené zalepené krabice v učebně. Krabici s otázkami jsem předala našim otcům a požádala je, aby si vybrali otázky a na ně odpověděli.

Ještě vám chci prozradit, že od září kromě Radky Vítkové, kterou už všichni znáte, mám dvě další pomocnice, Janu Pojslovou a paní katechetku Ivetu Hudouskovou. Moc jim děkuji, jak mi pomáhají a těším se, že si všechny akce, které pro vás připravujeme, spolu s námi pěkně užijete:

Mikulášská nadílka - v pondělí 5. prosince od 17 hodin ve farním sále, podrobnosti najdete na nástěnce.

Tříkrálová sbírka - o víkendu 6. a 7. ledna. Hledáme nové koledníky i dospělé jako doprovod, podrobnosti najdete včas na nástěnce.

Masopustní karneval - 24. února odpoledne v tělocvičně Základní školy Brigádníků

DĚTI SE PTAJÍ NAŠICH KNĚŽÍ

Pro pana faráře

Milé děti, děkuji moc za hezké a zvědavé otázky. Byla jich opravdu hromada. Věřím, že si přečtete rozhovor se mnou, který je v tomto Vzkříšení. Najdete tam odpovědi na mnohé své otázky. Ty, které v rozhovoru nejsou, máte na této stránce:

Máš svoje domácí zvířátko? Jaká máte rád zvířata?

Své domácí zvířátko nemám. Nikdy jsme své oblíbené zvíře neměl, ale docela se mi líbí koně.

Jak se stvořil Pán Bůh

Bůh je jediná bytost, která žije neustále. Od vždycky do vždycky.

Jaká jsou vaše nejoblíbenější jídla a co vůbec nejíte (abychom věděli, co vám uvařit až k nám přijdete).

Velice rád navštěvuji rodiny, abych poznal, jak žijete. Moji rodiče mě naučili jíst všechno, takže si rád pochutnám na všem, co vaše maminky připraví. *Chtěl jste být farářem už jako malý kluk?*

Ano, vždycky mne povolání ke kněžství přitahovalo, rád jsme se modlil a chodil do kostela. Když mi bylo 13, tak jsem v duši pocítil jasné Boží volání a od té doby jsem nepochyboval.

Jaké máte sourozence?

Starší sestru Marii a mladšího bratra Pavla. Oba žijí v Benešově v domě, kde jsme žili jako malí.

Jakou pohádku jste měli nejraději?

Všechny možné. Moc se mi líbila Pošťácká nebo pohádky od Boženy Němcové.

Máte raději léto nebo zimu?

Jak se to vezme. V zimě mám rád sních na horách a v létě zase sluníčko a teplo. Ale jako kluk jsem míval nejvíce rád podzim, protože se večer už nemohlo být venku a mohl jsem si tak hodně číst knížky.

Kolik je vám let?

Letos mi bylo 40.

Máte ještě maminku a tatínka? Přijedou sem někdy za vámi?

Oba rodiče mi již zemřeli. Maminka před rokem o prázdninách a tatínek na vánoce v roce 2000.

Čím vám uděláme radost?

Bylo by toho jistě hodně. Však víte sami, radost druhým děláme, když žijeme dobře a když se dokážeme omluvit za to, co jsme udělali špatně. Chci říci i něco zcela konkrétního. Budu rád, když se s našimi katechetkami více zapojíte při mších svatých v neděli na dětské. Ony už pro vás leccos chystají. A ještě jedna věc pro kluky. Pokud ještě neministrujete, nebojte se a přijďte mezi nás k oltáři.

Máte rád čokoládu a zmrzlinu?

Ale to víš, že mám.

Jaké jsou vaše zájmy?

Rád sportuji, chodím po horách a také rád čtu knížky.

Milujete někoho?

Snažím se ze všeho nejvíce milovat Pána Boha.

Věříte v Boha? Jak vypadá Pán Bůh?

V Pána Boha pochopitelně věřím. Nevím, jak vypadá, ale vím o něm to, co nám vykládal Pán Ježíš. Napsané to máme v evangeliích. Tedy Bůh je moc krásný, hodný, má lidi rád a vždycky, když se k němu obrácíme (modlíme se), tak nás slyší. Ale zároveň pro nás lidi je vždy Bůh tajemstvím. Mít rád Boha, to znamená celý život se této lásce učit.

Lízáte cukr?

Ne, protože to není zdravé. Jinak nejraději sladím medem.

Budou nějaké akce jako např. tábory, výlety apod.?

Určitě ano. Věřím, že se najde hodně dospělých, kteří se podobných akcí ujmou.

Pro pana kaplana

Jaká jsou vaše nejoblíbenější jídla a co vůbec nejíte (abychom věděli, co vám uvařit až k nám přijdete). Co máš nejraději k jídlu?

Rád ochutnám všechno, co je připravené s láskou u společného stolu...

Jaké máte sourozence? Jakou pohádku jste měli nejraději?

Mladšího bratra, jmenuje se Michal.

Mám-li vybrat...tak asi „Široký, Dlouhý a Bystrozraký“.

Nosí mniši pod hábitem kalhoty?

Záleží na tom jestli v zimě nebo v létě.

Když se modlíte sám, modlíte se česky, slovensky nebo latinsky?

Česky.

Kolik je vám let?

Bližím se ke třicítce a jsem zvědav jaké to bude...

Jak jste se stal knězem? Kdy jste se rozhodl, že se stanete knězem? Chtěl jste být farářem už jako malý kluk? Proč jste se stal knězem? Chtěl si být vždy knězem?

Postupně, krok za krokem, a učím se stále. Myslím, že jsem Ježíšovo volání ke kněžství zaslechl brzo, ale porozuměl jsem až jako větší kluk...

Máte ještě maminku a tatínka? Přijedou sem někdy za vámi?

Rodiče mne už navštívili na tři dny a moc se jim tady líbilo, určitě ještě přijedou.

Čím vám uděláme radost?

Už mi děláte...

Máte rád čokoládu a zmrzlinu?

Radši si je dávkuji, abych dodržoval zdravou výživu...

Jaké jsou vaše zájmy?

Vycházky po přírodě, nebo třeba i zajímavým městem a určitě čtení.

Jaká máte rád zvířata? Máš domácí zvíře?

(Která zvířata mám rád k jídlu? Kterékoliv chutně připravené.) Nebo obecně? Myslím, že všechny, žasnu nad tou rozmanitostí života, kterou Bůh stvořil. Jsem bez zvířátka, ale u rodičů jsem choval různé hlodavce.

Milujete někoho

Učím se milovat...Boha, druhé a taky sebe,...jo a učím se to rád, byť je to náročné.

Věříte v Boha?

Pán Ježíš jednou řekl: Kdo vidí mne, vidí Otce...Věřím mu, a proto ho chci stále více poznávat a cítím, že mně v tom pomáhá Duch Svátý, kterého nám poslal, aby nás učil modlit se a přijímat, naslouchat těm, které potkávám kolem sebe.

Lízáte cukr?

Když dostanu chuť tak si dám třeba lžičku, ale nelížu.

Proč mají muži vousy?

Protože se neholí a pěstují si tuto mužskou okrasu.

Kdes byl kaplanem před tím?

V Řevnicích a okolí jsem byl jáhnem-pomocníkem kněze.

Sportuješ?

V zásadě ano, ale ne vrcholově...

Jak jste se dostal do Prahy? Kde jsi bydlel, když jsi byl malý?

Do Prahy jsem se dostal vlakem. Bydlel jsem s rodiči a bratrem v Čadci na severu Slovenska, blízko českých hranic.

Měl jsi někoho blízkého, ale kvůli kněžskému povolání jste ho opustil?

Ano.

Libí se vám P. Balík jako váš farář?

Ano, myslím, že si rozumíme.

Co jsi dělal v 11 letech?

Jistě nic mimořádného, jako každý jiný kluk.

Tvůj největší průšvih?

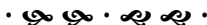
Časem se všechny zmenšují, ale v daném okamžiku byly asi docela velké...

Co ti udělalo největší radost?

Když se mi povede udělat radost...

Chodil jsi rád do kostela?

Ještě stále chodím a pokaždé jsem měl a mám větší radost a porozumění proč tam chodím.

Koledu "Půjdeme spolu do Betléma" asi všichni dobře znáte. Pastýři nesou Ježíškovi spoustu dárků. Jsou chudí, někteří mu jen zpívají. Přicházejí se mu poklonit i mudrci, mají pro něho zlato, kadidlo a myrhu. A jaký si připravíme dárek pro malého Ježíše my? Tatínek mi vždycky říkal, že největším darem bude, když budu hodná. To jsem se jen rozčílila, protože být hodná jsem se snažila celý rok. Pak mi poradil, ať se modlím za to, abych kolem sebe rozdávala radost a vybírala dárky, kterými chci potěšit, abych chodila s Ježíšem. Tak to zkusím. Na cestu mi nesvítí kometa jako mudrcům a pastýřům v koledě, ale tisíce hvězdiček, které právě proto pro nás všechny před Vánoci září z celého roku nejdéle.

Půjdeme spolu do betléma poklonit se a poděkovat?

To bychom začali s přípravami, je první adventní neděle!

Lída

● KRONIKA

Drakiáda

Byl jednou jeden starý igelitový drak. Ležel zapomenut pod vrstvou prachu na skříní srolován tak, jak jsme ho kdysi zdědili a už ani nedoufal. Ne, že bychom nikdy draky nepouštěli, ale když už k tomu došlo, vždy jsme si nějakého vyrobili. Když ale v kostele zaznělo oznámení o drakiádě, bylo jasné, že tentokrát to nestihneme. A tak jsme oprášili našeho igelitáka, překontrolovali špejle a v sobotu 15.10. po obědě vyrazili do hostivařského lesoparku. Měli jsme určité pochybnosti – počasí totiž opravdu nebylo na draka. Sluníčko zářilo na modrém nebi a ani vánek nezavanul, ani lísteček se nepohnul.

Podzimní příroda nás zcela uchvátila, tu jsme sebrali krásně zbarvený list, tam obdivovali barevné stromy, zrcadlící se v hladině přehrady, a tak se stalo, že jsme na místo srazu dorazili pozdě. Naštěstí Lída neopustila své strategické stanoviště u stánku s občerstvením a případné opozdilce navigovala správným směrem.

Přicházíme po cestičce na louku, koukáme – a oni tam lítají – tedy děti. Lítají po louce jako draci, nad hlavou na krátké šňůře své igelitové orly, bubáky, letadla atd. (papíroví draci se už dnes zkrátka nenosí). Čím rychleji běhají děti,

tím lépe a výše se vznášejí draci. Přidali jsme se k nim a po nás i další příchozí, na kole po delším bloudění šťastně dorazil i otec Peter a s chutí se zapojil mezi děti. Rodiče si v klidu užívali slunného odpoledne a jen občas pomohli spadlého draka dostat opět do výšky, děti celé rudé v obličejí pobíhaly zelenou plání a vypadaly nezničitelně. Ale postupně odpadali i největší vytrvalci, odkládali draky do trávy a začali se posilňovat z rodičovských zásob. A tu přišla Lída a vyhlásila přehlídku draků. Naši borci měli za úkol doběhnout s drakem k určenému cíli, tam za odměnu vyfasovat bonbón a vrátit se zpět, aby svého draka případně zapůjčili dalším. Opět se potvrdilo, že trénink dělá mistra. Všem se vedlo znamenitě. Osobitý styl (tzv. venčení pejska) zvolila malá Hanička. Drak za ní běžel po trávě poslušně jako psík, a tak i tato nejmenší závodnice dosáhla vytčené mety. Určité problémy měl s drakem otec Peter, ale ani on se nevzdal a jeho snaha byla korunována úspěchem. Na závěr byli všichni účastníci dračího klání slavnostně dekorováni malými dráčky, obdrželi diplomy, byli i s rodiči zahrnutí ke společnému fotografování a pak už zbývalo jen vše posbírat a uklidit a mohli jsme vzít útokem blížký stánek s občerstvením.

Drakiáda se opravdu vydařila a děti si užily možná víc, než kdyby foukal vítr. To by totiž byla práce hlavně pro tatínky, kteří by dostávali draky do vzduchu a na děti by pak zbylo jen stát a držet provázek. Takže děkujeme organizátorům za přípravu a pozvání a Pánu Bohu za krásné počasí a těšíme se na příště.

Jana

● DOPIS

Na svatého Martina, v Praze dne 11. listopadu 2005.

Vážená redakce farního zpravodaje Vzkříšení, dovoluji si napsat malý příspěvek do farního zpravodaje, jako pohled na osobní zkušenost z kostela.

Po dvakráte, když jsem se účastnil mše svaté v našem kostele (poprvé, když nás navštívil kardinál Vlk a podruhé na svátek Všech svatých), jsem se stal účastníkem z mého pohledu „nechutné scénky s opilým bezdomovcem“.

První setkání bylo poměrně komické, kdy bezdomovec neustále vodil do kostela psa, a tak nám společně s jedním pánem nezbylo jiné řešení, než ho upozornit na to, že je v kostele a měl by se podle toho chovat, sejmut pokrývku hlavy a nevodit do kostela psa. Tento „člověk zjevně v podnapilém stavu“ na tuto slušnou výzvu nedostatečně zareagoval, a tak nám nezbylo než jej vyvést a důsledně vyčkat, aby opustil kostel.

Druhé setkání bylo podstatně horší, kde stejný podnapilý člověk přes hodinu „obtěžoval svou přítomností, vzhledem a chováním“ farníky, kteří se připravovali na svátost smíření, asi v domnění, že Dům Páně je místo sloužící k občerstvení alkoholem, či místo k vyžebření si drobných na další, promiňte mi ten výraz, „chlast“, což považuji za naprosto nepřipustné.

Situace došla až tak daleko, že mi onen člověk vyhrožoval tím, cituji „já si na tebe počkám a zapíchnu tě“, což mě „velmi vytočilo“ a přistoupil jsem k rozhodnému jednání a tohoto člověka jsem vykázal mimo chodbu před zpovědnicemi. Toto počínání jsem nahlásil v sakristii, s tím, že bych se nerad dočkal něčeho mnohem horšího, než jen tohoto slovního terorizování takového člověka.

Proto vás prosím sám za sebe, ale i za vás, nedávejte tomuto člověku nic, co by mu dávalo záminku navracet se do kostela s úmyslem si vyžebrot „na chlast“ nebo obtěžovat ostatní farníky svými „oplzlými řečmi“.

Zde chci vyzdvihnout moment, že pomoc bližnímu v nouzi nemá nic společného s podporou neslušného a neuctivého chování notabene s podporou alkoholizmu.

Prosím, buďme obezřetní a rozhodní a společnými silami zjednejme nápravu, aby bylo znát, co pro nás naše víra znamená, že úcta k Bohu, Pánu Ježíši má místo nejen v našich srdcích, ale i ve společnosti. Nenechme se terorizovat bližním svým, ukažme mu hranice, které jsou už nepřekročitelné. Nikdo jiný to za nás neudělá, a Bůh nás v této snaze podpoří a poradí nám, jakým způsobem máme za svou víru i za své oprávněné místo, kde tuto víru intenzivněji vyznáváme, bojovat.

farník Petr Nejedlý

● Z KNIHOVNY

STALO SE VE VATIKÁNU...

Anonymus

Pár dní po svém zvolení začal papež Jan Pavel II. navštěvovat úřady státního sekretariátu a Rady pro vnější církevní záležitosti. Pracovníci těchto institucí byli na prvního východoevropského, jednapadesátého neitalského papeže velmi zvědaví.

Jeden starý jezuita začal při papežově příchodu mluvit polsky. Moc mu to nešlo. Jan Pavel se k němu obrátil a s úsměvem prohodil: „Vidím, otče, že mluvíte polsky stejně dobře jako já korejsky.“

Když vešlo ve známost, že chce papež v papežské vile v Castel Gandolfu dát postavit bazén, prohlašovali to někteří za vyhozené peníze.

Jan Pavel II. na to prý reagoval slovy: „Pořád je to méně než je potřeba na volbu nového papeže.“

(Bazén slouží nejen papeži, nýbrž i personálu)

Jan Pavel II. jednou přijal v audienci monsignora Francesca Gioiu, který se stal biskupem v Camerino-San Severino Marche. Protože věděl, že byl kapucín a nyní ho viděl bez vousů, s úsměvem mu řekl: „Kapucín bez vousů je jako auto bez poznávací značky.“

Před několika lety kolovalo po Římě toto oznámení:

Největší tajemství života katolické církve jsou:

- 1) věk řeholní sestry
- 2) přesný počet řeholních společností
- 3) počet poselství, zpráv a dokumentů vydaných v posledních třiceti letech naší biskupskou konferencí

Jednoho roku se ve staré a vzácné knihovně jistého slavného řeholního společenství usadily myši.

Řeholníci nechtěli použít jed, a tak jeden z nich duchaplně vyvěsil na hlavní vchod jejich kostela tuto výzvu (zda to myslel vážně nebo v žertu není známo): Naléhavě se hledá inteligentní kočka s vyšším vzděláním, která by vyhnala myši z knihovny.

PROGRAM FARNOSTI - VÁNOCE 2005

sobota 24. 12. Štědrý den

16,00 mše svatá, na kterou zveme zvláště rodiče s dětmi

24,00 půlnoční mše svatá

neděle 25. 12. Boží hod vánoční

mše svaté 7.00, 9.00, 10.30 a 18.00

pondělí 26. 12. Sv. Štěpána

mše svaté 9.00 (doprovázená sborem), 18.00

úterý 27. 12. Sv. Jana

mše svatá 18.00

středa 28. 12. Sv. Mlad'átek

mše svatá 18.00

čtvrtek 29. 12.

mše svatá 18.00

pátek 30. 12. Svátek Svaté Rodiny

mše svatá 18.00

sobota 31. 12.

mše svatá s poděkováním za uplynulý rok 17.00

neděle 1. 1. 2006 Slavnost Matky Boží, Panny Marie,

*mše svatá 7.00; 9.00 a 10.30., mše svaté s obnovou manželských
slibů*

V 18.00 ekumenická bohoslužba přenášená v přímém přenosu ČT

Příležitost ke svátosti smíření:

Adventní svátost smíření se koná v sobotu 17. 12. od 14.00 do mše svaté.

Přítomni budou tři kněží.

Další možnosti přijetí svátosti smíření:

středa 21. 12. od 10.00 do 12.00 a od 14.00 do mše svaté

čtvrtek 22. 12. od 10.00 do 12.00 a od 14.00 do mše svaté

pátek 23. 12. od 10.00 do 12.00 a od 14.00 do mše svaté

Zpovídat bude P. Bohumil Kolář a místní kněží.

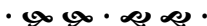
Všem přeje hodně Pokoje a lásky do srdce a do rodin

P. Jan Balík a P. Peter Kováč

VÁNOCE

Gertruda von Le Fort

Děťátko z věčnosti, chci nyní zpívat tvé matce!
Kéž je má píseň krásná jak jitřní sníh!
Raduj se, Panno Maria, dcero mé země, sestro mé duše,
raduj se, radosti mé radosti!
Jsem putování nocemi, ty však jsi dům pod hvězdami!
Jsem žíznivá miska, ty však jsi širé moře Páně!
Raduj se, Panno Maria: blahoslavím ty, kdo tě blahoslaví!
Ať už nikdo z lidí nikdy neklesá na myslí!
Jsem jediná láska, chci neustále ke všem promlouvat:
Pán povýšil jednu z vás!
Raduj se, Panno Maria, peruti mé země,
koruno mé duše, raduj se, radosti mé radosti:
Blahoslavím ty, kdo tě blahoslaví!

Bohoslužby v našem kostele:

pondělí – pátek 18 hod.
sobota 7, 18 hod.
neděle 7, 9, 10.30 a 18 hod.

Společná modlitba růžence:

1/2 hod. před každou mší svatou (mimo neděle v 10.30 hod.)
živý růženec každé první pondělí v měsíci

Příležitost ke svátosti smíření: 1/2 hodiny před každou mší svatou

Adorace: každý 3. pátek v měsíci po mši svaté

Modlitební skupiny: pondělí, čtvrtek po mši svaté

Farní knihovna půjčuje knihy: středa 16.30 - 17.45 hod.
neděle 10 - 11 hod.

Výuka náboženství: dle rozvrhu

Rozhovory o víře pro mládež: úterý 18.45 – 20 hod. v klubovně

Chrámová hud. skupina KALOKAZHATIA: zkoušky-neděle od 9.15 hod. v klubovně

Úklid kostela: vždy v pondělí od 14 hod.

Podrobně sledujte akce na nástěnkách a kalendář na <http://strasnice.lantanet.cz>

Vydává farnost u Neposkvrněného Početí Panny Marie, Ke Strašnické 1000/10, Praha 10.
Redakčně zpracoval kolektiv.